

Raf Thys

Mijn schilderijen zijn zichzelf. Zij verbeelden niet iets anders dan de verf op het doek. Zij ontstaan traag, gedurende één, drie, zeven of meer jaren.

De lange tijd die elk schilderij beslaat om te worden is ook de betekenis en de schoonheid ervan.

Niet een vertaalbare betekenis, niet de zichtbare schoonheid, maar de inherente betekenis en schoonheid van de tijd zelf die elk schilderij nodig heeft om te worden en te blijven worden tot wat het nu is.

Dat proces stopt niet zolang een schilderij in mijn bezit blijft. Er kan steeds opnieuw aan gewerkt worden.

Telkens opnieuw, ook nadat het tentoongesteld is, kan het weer veranderen. Altijd. Altijd kan er opnieuw verf toegevoegd worden.

Dit voortdurende proces geeft mij rust, stelt mij gerust. Mijn werken blijven altijd in wording.

Soms krijgen mijn werken een titel, soms een tijdelijke titel, misschien slechts voor de duur van een tentoonstelling, of voor altijd als het werk niet in mijn bezit blijft, of voor de tijd dat ik er niet verder aan werk.

Die titel kan blijven zo lang hij op de juiste manier iets toevoegt aan het schilderij. Later kan de titel weer verdwijnen, of veranderen, wanneer het werk weer anders wordt.

Mijn werken zijn voldragen, maar nooit voleindigd, altijd slechts op een bepaald punt aanbeland. Daarna zien we wel.

We zien wel wat er komt. Zo wil ik in het leven staan, en in de kunst. Zo wil ik in mijn kunst leven.

My paintings are themselves. They do not depict anything other than the paint on the canvas. They are created slowly, over one, three, seven or more years.

The long time each painting takes to become is also its meaning and beauty.

Not a translatable meaning, not visible beauty, but the inherent meaning and beauty of time itself that each painting takes to become and continue to become what it is today.

That process does not stop as long as a painting remains in my possession. It can be worked on again and again.

Again and again, even after it has been exhibited, it can change again. Always. Always paint can be added again.

This continuous process gives me peace of mind, reassures me. My works are always in the making.

Sometimes my works are given a title, sometimes a temporary title, perhaps only for the duration of an exhibition, or forever if the work does not remain in my possession, or for the time I do not continue working on it.

That title can stay as long as it adds something to the painting in the right way. Later, the title can disappear again, or change, when the work becomes different again.

My works are accomplished, but never finished, always just at a certain point. After that, we'll see.

We'll see what comes next. That's how I want to be in life, and in art. That's how I want to live in my art.

Raf Thys streeft in zijn werk naar inhoud, naar onmisbaarheid, naar noodzakelijkheid. De schoonheid volgt dan soms, zonder essentieel te zijn. Zijn schilderijen zijn abstract, maar geven op het eerste zicht de indruk dat je kijkt naar iets dat je kent... De kunstwerken zijn een neerslag van ontelbaar veel beelden die opgeslagen zijn in zowel het geheugen van de kunstenaar als in ons collectieve geheugen. Dit bezorgt de toeschouwer een onbestemd gevoel van herkenning terwijl enkel de stilte van de versluisde herinnering zichtbaar is.

Raf Thys strives for content, indispensability and necessity in his work. The beauty sometimes follows, without being essential. His paintings are abstract, but at first sight give the impression that you are looking at something that you know ... The artworks are a reflection of countless images that are stored in both the memory of the artist and in our collective memory. This gives the spectator an undefined feeling of recognition while only the silence of the veiled memory is visible.